

تأثیر یوگا بر تابآوری و مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی بانوان شهر اصفهان

حمید کمرزarin^{*}, مژگان شوشتاری^{**}, محبوبه بدربور^{***}, فخرالسادات خسروانی^{****}

*استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیامنور کرج، البرز، ایران

**دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

***کارشناس ارشد روانشناسی پیامنور تهران، ایران

****کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد، واحد خوارسگان، ایران

تاریخچه مقاله

دریافت مقاله: ۹۱/۶/۱۳

تجدیدنظر: ۹۱/۱۰/۳۰

پذیرش: ۹۱/۱۰/۳۰

Article History

Receipt: 2012.5.4

Revise: 2013.1.7

Acceptance: 2013.1.7

Effect of yoga on the Components of Resiliency and Psychological well-being of women in Isfahan

*H. Kamarzarrin, ** M. Shooshtari, *** M. Badripor, **** F. Khosravani

**. Assistant professor, Departement of Psycholigy University of Payamenoor ,Karaj, Alborz, Iran

**. M.A in Psychology and Educational of Exceptional Children, University of Isfahan, Isfahan, Iran

***. Msc in Psychology, University of Payamenoor, Tehran, Tehran, Iran

**** Msc in Psychology, University of Azad, Khorasan, Isfahan, Iran

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی تمرینات ساخت و ساز روانی و جسمانی یوگا بر تابآوری و مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی بانوان انجام شد.

روش: به منظور انجام این پژوهش^۳ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده، انتخاب و با جایگزینی تصادفی در گروه‌های آزمایشی و کنترل گمارده شدند^{۱۵} نفر در گروه آزمایش ۱۵ نفر در گروه کنترل. گروه آزمایش از بین داوطلبان شرکت در کلاس یوگا به صورت تصادفی انتخاب شد و گروه کنترل نیز که از نظر دو متغیر سن و میزان تحصیلات با گروه آزمایش همسان شده بود، به صورت تصادفی برگزیده شد. از آزمون پارامتریک تحلیل کواریانس جهت تحلیل یافته‌ها استفاده شد. یافته‌های نتایج تحلیل کواریانس میزان تأثیر تمرینات یوگا بر تابآوری ۷/۶۹ نشان داد. در سلامت عمومی میزان تأثیر^۴ ۰/۴۵۷ نشان داده شده است. نتایج این پژوهش با یافته‌های قبلی همخوانی دارد و نشان می‌دهد که تمرینات یوگا بر افزایش تابآوری ($P < 0/05$) و ارتقای سلامت عمومی بانوان ($P < 0/01$) تأثیر معنادار دارد و باعث ارتقای سلامت عمومی بانوان می‌شود.

نتیجه‌گیری: یوگا با ارتقای تابآوری در بانوان، باعث افزایش مهارت حل مسئله و کفایت اجتماعی می‌گردد و همچنین تمرینات یوگا کمک می‌کند که بانوان بتوانند نگاه رویه آینده روش‌شن تری داشته باشند.

کلیدواژه‌ها سلامت عمومی، تابآوری، مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی، یوگا

۱. نشانی نویسنده معرفی: mojganshooshtari@yahoo.com
- این مقاله مستخرج از پایاننامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی پیامنور میباشد.

مقدمه

۱۳۷۵). آموزش پرانایاما، که آموزش‌های تنفسی در بهبود شرایط جسمانی، روانی و سطح انرژی بدن و ذهن فوق العاده مهم است. در آموزش پراتایها را فرد می‌آموزد که روی «دریافت‌ها» و «واکنش‌هایش» نسبت به پذیده‌ها کنترل داشته باشد و در مراتب بالاتر آموزش‌های «دیانا و صمادی»^۸ انجام می‌گیرد که عبارت است از تمرکز مداوم بر یک موضوع یا شئ یا یک ایده. در شرایط دیانا ذهن از تمام تفکرات گوناگون و پراکنده رها است و فقط به موضوع انتخابی معطوف است. در صمادی فرد به تطبیق و همانندی و یگانگی با ایده مورد تمرکز خارج از موازین زمان و مکان نائل می‌گردد و در این مرحله سالک دارای قدرت روانی خاص می‌شود (احمدپور، ۱۳۸۸). یوگا درمانی کلی است که در ابعاد جسمی و روانی تأثیرگذار می‌باشد (عیوضی، ۱۳۷۸). برخی شواهد نشان می‌دهد که مراقبه (از تعالیم یوگا) ممکن است سطح انگیختگی را کاهش دهد و بنابراین برای افرادی که گرفتار اضطراب و تنفس هستند ارزشمند است. (هیلگارد و همکاران^۹، ۱۳۸۶) یوگا به عنوان عاملی مؤثر برای تسکین دردهای بیماری‌ها و ناتوانی‌های مزمن مورد تأیید قرار گرفته است (هویت^{۱۰}، ترجمه اقتداری، ۱۳۸۴). در جامعه پیچیده و صنعتی امروزه افراد زیادی با استرس و سایر ناراحتی‌هایی که روان فرد را می‌آزاد دست به گربیان هستند. همچنین بیماری‌های جسمی زیادی وجود دارند که ریشه در روان آزرده فرد دارند (کاستا و همکاران^{۱۱}، ۲۰۰۷). متخصصان بسیاری از این مشکلات را با داروهای آرام بخشن مدعا می‌کنند ولی اینکه تا چه حد واقعاً دارو درمانی نتایج واقعی و دائمی داشته باشد، گزارش مدونی در دست نیست (پورمیرزا، ۱۳۸۷). همراه با فشارهای روزافرون معمولاً آستانه تحمل افراد کاسته می‌شود (کاترنداهل^{۱۲}، ۲۰۰۸؛ کلارک و بلاک ول^{۱۳}، ۲۰۰۷). ضروری است بررسی

یوگا^۱ در قرن نوزدهم برای نخستین بار به جامعه غربی معرفی شد. یوگای هندی ب ه سرعت در کشورهای اروپایی و استرالیایی رواج یافت. به طوری که به عنوان عامل تأثیرگذار برای تسکین دردهای بیماری ها و ناتوانی‌های مزمن مورد تأیید قرار گرفت (کنت، ۲۰۰۷). یوگا تنها یک روش ورزشی نیست که تأکید آن فقط بر پاره‌ای حرکات جسمانی باشد. بلکه مجموعه‌ای است از نرم‌ها و کشش‌های جسمانی، که در کنار آن تمرین‌های رهاسازی انرژی‌های روانی نیز وجود دارد. یوگا بر اصل تعادل بین نیروهای روانی و جسمانی تأکید دارد و پایه بسیاری از تمرین‌های یوگا بر همین اساس گذشته شده است (کنت، ۲۰۰۷؛ عیوضی، ۱۳۷۸). در واقع می‌توان گفت یوگا باعث انضباط و هماهنگی نیروهای درونی فرد در مسیر رشد می‌گردد. یکپارچگی، هماهنگی و وحدت با خویشتن است که یک شخصیت قوی و با مرکزیت شکل یافته و در واقع قدرت بیرونی از قدرت درونی ناشی می‌شود. یوگا با تمرین‌های درونی‌سازی در این شکل گیری نقش مؤثری دارد (تاکورا، ترجمه نوری، ۱۳۸۲).

آموزش‌های یوگا شامل دو دسته آموزش‌های کلی تنفسی (پرانایاما^{۱۳} و ذهنی (یاماونیاما^{۱۴}، پراتایهارا^{۱۵}، تمرکز و مراقبه) می‌باشد (احمدپور، ۱۳۸۸). آموزش‌های آساناها^{۱۶} شامل طیف وسیعی از حرکات جسمانی ساده و دشوار است و این حرکات طوری طراحی شده‌اند که به عضلات، مفاصل، پوست و غدد مترشحه ماساژ مناسب و تمرین داده و جریان خون، اکسیژن و جریان الکتریکی را در آنها تسهیل می‌کنند. انجام دادن آساناها ضمین تنفس زدایی جسمانی باعث آگاهی روانی از وضعیت جسمانی، آرامش و کارکرد خوب اندام‌های بد نمی‌شود (خالسا^{۱۷}، ترجمه لاله،

-
- 8. Dayana samahi
 - 9. Hilgard
 - 10. Huowit
 - 11. Costa et al
 - 12. Caterndahl
 - 13. Clark & Black Well

1. youga
2. Kent
3. Pranayama
4. Yama & Nyama
5. Pratyahara
6. Asanaha
7. Khalsa

عمومی و کانر و دیویدسون جهت سنجش تابآوری در این پژوهش به کار گرفته شد. در ابتدا پرسشنامه‌های مربوط به دو متغیر را به عنوان پیش‌آزمون هر دو گروه پاسخ دادند. در مورد متغیر تابآوری بهترین مقیاس موجود پرسشنامه کانر و دیویدسون در دسترس می‌باشد. این پرسشنامه دارای ۲۵ سؤال پنج گزینه‌ای (هرگز تا همیشه) است که توسط کانر و دیویدسون در سال ۲۰۰۳ طراحی شده است. در این مقیاس نمره بالاتر حکایت از تابآوری بالاتر دارد. کانر و دیویدسون ۲۰۰۳، روایی مقیاس را با استفاده از پنج گروه آزمودنی شامل مبتلایان به استرس، مبتلایان به اضطراب منتشر، بیماران سرپایی دچار اختلالات روان پزشکی، بیماران سرپایی مراقبت‌های اولیه و گروه فاقد بیماری، مطلوب بررسی کردند. علاوه بر این، حساسیت مقیاس برای گروه‌های بالینی مناسب احراز گردید. همچنین نتایج تحلیل عامل حکایت از وجود پنج عامل در مقیاس داشت (فتتحی آشتیانی، ۱۳۸۸). در ایران، نیز، مقیاس تابآوری کانر و دیویدسون توسط محمدی (۱۳۸۴) برای استفاده در ایران انطباق داده شده است. سامانی، جوکار و صحراء‌گرد (۱۳۸۶) برای دانشجویان و همچنین قمرانی و کجاف (۱۳۸۹) برای استفاده نوجوانان روایی و پایایی مقیاس را مطلوب به دست آوردند (قمرانی، ۱۳۸۹). برای متغیر بهزیستی روانشناختی (مؤلفه‌های سلامت عمومی) پرسشنامه سلامت عمومی GHQ که یک پرسشنامه سرنزدی است، در نظر گرفته شد. این مقیاس مبتنی بر خودگزارش دهی است که در مجموعه بالینی با هدف ردیابی کسانی که دارای یک اختلال روانی هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. این پرسشنامه را می‌توان به عنوان مجموعه پرسش‌هایی در نظر گرفت که از پایین ترین سطوح نشانه‌های مشترک مرضی که در اختلال‌های مختلف روانی وجود دارد تشکیل شده است. نسخه اصلی آن از ۶۰ سؤال تشکیل شده که البته نسخه‌های دیگر ۳۰، ۲۸ و ۱۲ سؤالی از مهم‌ترین آنهاست. از این دسته فرم ۲۸ سؤالی انتخاب شد زیرا دارای این مزیت است که برای تمام افراد جامعه طراحی شده است. این پرسشنامه به عنوان یک

شود آیا راههایی وجود دارد که بتوان به وسیله آن تابآوری را افزایش داد. زیرا یوگا فقط حرکات بدنی نیست بلکه تقویت‌کننده جوانب مختلف حیات انسان، بدن، انرژی بدن، مغز، فکر و آگاهی است (خالسا، ترجمه‌له، ۱۳۷۵). بانوان می‌توانند سهم زیادی در سلامت روانی خانواده‌ها و به دنبال آن جامعه ایفا کنند. آیا می‌توان یوگا را به عنوان فعالیتی که در سلامت روانی و جسمانی بانوان و در نتیجه جامعه اثرگذار است معرفی کرد؟ جامعه ما با هجوم اطلاعاتی و فرهنگی مواجه است برای اهدای آرامش به افراد جامعه باید خانواده‌هایی سالم داشته باشیم. در این پژوهش هدف این است که دریابیم، آیا یوگا می‌تواند در ارتقای سطح تابآوری و مؤلفه‌های بهزیستی روانشناختی بانوان، به عنوان مدیران داخلی خانواده، اثر بگذارد؟

روش

طرح پژوهش این تحقیق به صورت آزمایشی با گروه کنترل با پیش‌آزمون و پس‌آزمون اجرا گردید.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

شرکت‌کنندگان در این تحقیق شامل پانزده نفر از خانم‌هایی که به صورت تصادفی از داوطلبان شرکت در کلاس یوگا به عنوان گروه آزمایش در نظر گرفته شدند و گروه گواه شامل پانزده نفر از بانوانی که از سن و سطح تحصیلات و متغیرهای جمعیت شناختی با گروه آزمایش همسان شده بودند، بود، بدین صورت که تمام افراد شرکت کننده در پژوهش دارای مدرک لیسانس بودند و در رده سنی ۲۰-۵۵ سال قرار داشتند و دارای دو فرزند بودند. از افراد نمونه قبل از شروع آموزش یوگا آزمون تابآوری گرفته شد تا سطح تابآوری آنها تعیین شود. افرادی که در مصاحبه اختصاصی از شرایط نابسامان خانوادگی خود گله داشتند از پژوهش حذف شدند.

ابزار گردآوری داده‌ها: پرسشنامه‌های GHQ سلامت

برای شروع آساناها، همراه با تمرکز بر روی دم و بازدم اجرا می‌شد. آساناها شامل حرکات و تمرینات بدنی بود و شاوسانا، آرام تنی انتهای کلاس بود که در آن تمام بدن و انهاده می‌شود. از جمله اهداف مد نظر در این تمرین‌ها شامل: ۱. آگاهی روانی از وضعیت جسمانی (آموزش‌های آساناها^۳)؛ ۲. هماهنگی سطح انرژی‌های روانی (آموزش پرانایاما)؛ ۳. کترل بر روی «دريافت‌ها» و «واکنش‌ها» (آموزش پراتیهارا)؛ ۴. افزایش انرژی روانی و احساس شادمانی (آموزش دهاران^۴). همانگونه که بیان شد، در یوگا یوگا اهداف ارتقای سطح روانی فرد در همه تمرین‌ها مدد نظر می‌باشد و تنها آموزش‌های جسمانی (کشش‌ها و حرکات مختلف) نیست که در واقع هر حرکت با هدفی دیگر نیز همراه است (احمدپور، ۱۳۸۸). حرکات نیز به گونه‌ای طراحی شده که به صورت قرینه‌ای در اعضای دو طرف بدن و بدون شتاب و عجله و با توجه به ظرفیت فرد انجام می‌گیرد. هر جلسه تمرین شامل: مجموعه حرکات ایستاده، نشسته، خوابیده و شاوسانا^۵ (تمرین تمرکز و ریلکس کردن) می‌شود (احمدپور، ۱۳۸۷).

یافته‌ها

با هدف بررسی میزان دستیابی به اهداف مدنظر در پژوهش، به تحلیل و آزمون فرضیه‌های پژوهش (با استفاده از نرم‌افزار SPSS) پرداخته شده است. با استفاده از (پس‌آزمون) در هر جلسه در ابتداء تمرین‌های کششی ساده روش‌های آمار توصیفی، نتایج داده‌های به دست آمده از مداخله آموزشی توصیف شده‌اند. سپس پیش‌فرض‌های آماری لازم به منظور استفاده از آزمون پارامتریک تحلیل کواریانس، شامل آزمون شاپیرو-ولک^۶ جهت بررسی نرمال بودن توزیع نمرات گروه نمونه در جامعه و آزمون لوین^۷ جهت بررسی تساوی واریانس‌ها، تحلیل گردیده اند. همچنین اثر پیش‌آزمون با استفاده از روش تحلیل کوراریانس کترل گردیده است (مولوی، ۱۳۸۶). نتایج به دست آمده فرضیه‌های پژوهش را تأیید کرد.

- 3. Asanaha
- 4. Daharana
- 5. Shavasana
- 6. Shapiro- Wilk
- 7. Levin

ابزار سرندي می‌تواند احتمال وجود یک اختلال روانی را در فرد تعیین کند تا سال ۱۹۸۸ بیش از ۷۰ مطالعه درباره روایی این پرسشنامه در نقاط مختلف دنیا به انجام رسیده که حساسیت فرم ۲۸ سؤالی را ۰/۸۴ و متوسط ویژگی آنرا برابر ۰/۸۲ برآورد کردند. (گلدبگ و ویلیامز^۸، ۲۰۰۳). یعقوبی (۱۳۷۶) نیز حساسیت این آزمون را ۰/۸۶ و ویژگی آن را ۰/۸۲ گزارش کرده است. پژوهش بهمنی و عسگری، ساختار^۹ عاملی آن را از طریق تحلیل عاملی تأییدی (CFA) بررسی و تأیید نموده است. ضریب اعتبار نسخه فارسی پرسشنامه ۲۸ ماده‌ای سلامت عمومی با روش باز آزمایی با فاصله زمانی ۱۰ روز روی گروه ۸۰ نفره به میزان ۰/۹۱ برآورد شده که در سطح خطای یک هزار معنadar است. به این ترتیب پرسشنامه GHQ بهترین مقیاس جهت شاخص بهزیستی روانشناختی در نظر گرفته شد (فتحی آشتیانی، ۱۳۸۸).

شیوه اجرا

دوره آموزش برای گروه آزمایش سه ماه طول کشید. در این سه ماه هر هفته سه جلسه ۷۵ دقیقه‌ای تمرین‌های یوگا را داشتند. (سی جلسه) که پس از گذراندن این دوره گروه آزمایش همزمان با گروه کترل (که در این مدت تمرین یا آموزش خاصی نداشتند) به سوالات پاسخ دادند.

(پس‌آزمون) در هر جلسه در ابتداء تمرین‌های کششی ساده که به مرور پیشرفتگر می‌شد انجام می‌گرفت. مرتب آموزش دیده یوگا، افراد گروه را آموزش می‌داد که همراه او تنفس خود را تنظیم و کترل نمایند. در مراحل هشت گانه تمرین‌های راجا یوگا^{۱۰} که در این پژوهش این شاخه از یوگا مد نظر می‌باشد) این هماهنگی و یکپارچگی آموزش داده می‌شود. برنامه تمرین یوگا شامل ۵ دقیقه چرخش آگاهی، ۲۰ دقیقه حرکات کششی، ۲۵ دقیقه آساناها و ۱۰ دقیقه شاوسانا بود. چرخش آگاهی، آرام تنی ابتدای کلاس جهت متمرکز کردن توجه و آگاهی از محیط بیرون به درون کلاس و آمادگی بدنی و ذهنی آزمودنی ها برای شروع تمرینات بود. حرکات کششی نیز جهت آمادگی بدن

- 1. Goldberg & Wiliamse
- 2. Raga Yoga

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون نمرات سلامت عمومی (GHQ) در دو گروه

گروه	پیش آزمون	پس آزمون	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	پس آزمون
گروه آزمایش	۱۹/۲	۱۰/۶	۱۵/۲	۷/۳۲	۱۹/۲	۱۰/۶	۱۳/۰
گروه کنترل	۲۱	۷/۳۸	۲۰/۸۷	۶/۶۳	۲۱	۷/۳۸	۲۰/۸۷

تفاضل در گروه کنترل $13/0 - 20/87 = 7/87$ نمره میباشد (۱۳). برای اینکه مشاهده شود این تفاوت معنادار است از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شده است.

همانگونه که از جدول ۱ میتوان فهمید، تفاصل میانگین نمرات سلامت عمومی افراد شرکت کننده در پژوهش، قبل و بعد از آموزش در گروه آزمایشی ۴ نمره می باشد ($20/87 - 15/2 = 5/2$). در حالیکه همین

جدول ۲. میانگین و انحراف استاندارد نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون نمرات تابآوری در دو گروه

گروه	پیش آزمون	پس آزمون	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	پیش آزمون
گروه آزمایش	۶۲/۲۷	۱۷/۳۶	۶۴/۴	۹/۶۶	۶۲/۲۷	۱۷/۳۶	۶۴/۴
گروه کنترل	۵۹/۱۳	۱۴/۲۴	۵۹/۴	۱۳/۸۱	۵۹/۱۳	۱۴/۲۴	۵۹/۱۳

مشاهده شود این تفاوت معنادار است از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شده است.
نتایج تحلیل کواریانس نمرات سلامت عمومی را در جدول زیر مشاهده می کنیم.

همانگونه که از جدول ۲ می توان فهمید، تفاصل میانگین نمرات تابآوری افراد شرکت کننده در پژوهش، قبل و بعد از آموزش در گروه آزمایشی $13/0 - 20/87 = 7/87$ نمره می باشد ($20/87 - 15/2 = 5/2$). در حالیکه همین تفاصل در گروه کنترل $9/0$ نمره می باشد ($13/0 - 5/2 = 8/0$). برای اینکه

جدول ۳. نتایج تحلیل کواریانس تأثیر عضویت گروهی بر میزان نمرات سلامت عمومی دو گروه

شاخص آماری منابع	مجموع مجذورات	درجه آزادی مجذورات	میانگین مجذورات	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آزمون	F
پیش آزمون	۱۱۹۷۱۰۷	۱	۱۱۹۷۱۰۷	درجه آزادی	میانگین	میانگین	۱۹۷۲۲۵
گروه	۱۴۷۲۸۶	۱	۱۴۷۲۸۶	مجذورات	مجذورات	مجذورات	۲۲۷۲۹

همانطوری که در جدول ۳ نشان داده شده است، پس از حذف تأثیر متغیرهای همگام بر روی متغیر وابسته و با توجه به ضریب F محاسبه شده، مشاهده می شود که بین میانگین های تعدیل شده نمرات سلامت عمومی شرکت کننده بر حسب عضویت گروهی (دو گروه آزمایشی و کنترل) در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.001$). لذا فرضیه: تأثیر یوگا بر سلامت

جدول ۴. نتایج تحلیل کواریانس تأثیر عضویت گروهی بر میزان نمرات سطح تابآوری دو گروه

شاخص آماری منابع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آزمون	F
پیش آزمون	۳۷۷۶/۲۸۳	۱	۴۸۷۲۶۳	۰/۰۰۱	۰/۹۴۷	۱	۴۸۷۲۶۳
گروه	۳۵۰۰۹	۱	۳۵۰۰۹	۰/۰۴۳	۰/۱۴	۰/۵۳۶	۴/۵۲۴

تأثیر متغیرهای همگام بر روی متغیر وابسته، مشاهده شد که بین میانگین‌های تعديل شده نمرات سلامت عمومی شرکت‌کننده در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.01$). لذا فرضیه، تأثیر یوگا بر سلامت عمومی بانوان تأیید گردید میانگین‌های تعديل شده نمرات سلامت عمومی در گروه آزمایش و گواه به ترتیب عبارتند از: ۱۵/۸۴ و ۲۰/۲۲. باید توجه داشت که نمره بالاتر در پرسشنامه سلامت عمومی نشانه سطح پایین تر سلامت می‌باشد. در همین راستا در مقاله جعفری (۱۳۸۷) مطرح شده که از طریق تمرین یوگا می‌توان به کیفیت بهتر خواب (مدت و عمق خواب) دست یافت و در مقاله گلیان (۱۳۸۵) یوگارا در زدودن استرس مؤثر دانسته است (صرف و امامی، ۱۳۸۰). نگین و هادی (۱۳۸۳) آورده‌اند، تمرین یوگا احساس سلامت افراد را بهبود می‌بخشد. در گزارش بنی هاشمی، اصغری فرد و همکاران (۱۳۸۷)، از یوگا به عنوان طب مکمل در به دست آوردن احساس سلامت نام برده‌اند. به نقل از صراف و امامی (۱۳۸۸) در مقاله سوندھی (۱۳۸۷)، نتیجه تحقیق پالامیگ^۱، تأثیرات ورزش و تنفس صحیح در برنامه‌های درمانی تأثیر چشمگیر داشته است جیوتی^۲ (۲۰۰۶؛ ایزنبرگ^۳، ۱۹۹۷)، آرامش ورزی و کنترل تنفس را از جمله موارد کاهش اضطراب عنوان کرد. آرمیدگی در کاهش اضطراب و بی‌خوابی و کاهش استرس تأثیر قابل توجه دارد (کزلی^۴، ۲۰۰۵؛ هولروید و فرنچ^۵، ۲۰۰۴، هال^۶، ۲۰۰۳). یوگا در افزایش تمرکز و خلاقیت و صبر و شکیبایی مؤثر نام برده شده و همچنین آن را در انعطاف‌پذیری بدن و ذهن مؤثر می‌دانند (گلیان ۱۳۸۵). از جمله محدودیت‌های این تحقیق این می‌باشد که آزمودنی‌ها از افراد در دسترس، داوطلب شرکت در کلاس، انتخاب شدند. که شاید نتوان آن را به

همانطوری که در جدول ۴ نشان داده شده است، مشاهده می‌شود که بین میانگین‌های تعديل شده نمرات سطح تاب‌آوری شرکت‌کننده بر حسب عضویت گروهی (دو گروه آزمایشی و کنترل) در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$). لذا فرضیه: تأثیر یوگا بر تاب‌آوری بانوان تأیید گردید. میزان این تأثیر در مرحله پس‌آزمون ۱۴ درصد بوده است. توان آماری یک و سطح معناداری نزدیک به صفر نمایانگر کفایت حجم نمونه بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در تأثیر یوگا بر تاب‌آوری، پس از حذف تأثیر متغیرهای همگام بر روی متغیر وابسته مشاهده شد که بین میانگین‌های تعديل شده نمرات سطح تاب‌آوری شرکت‌کننده در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$) و این فرضیه تأیید گردید که تمرین یوگا بر سطح تاب‌آوری شرکت‌کنندگان در پس‌آزمون گروه آزمایشی تأثیر داشته است. میزان این تأثیر در مرحله پس‌آزمون ۱۴ درصد بوده است. میانگین نمرات تاب‌آوری در پس‌آزمون گروه آزمایش، در اثر تمرین یوگا، افزایش داشته است. در محاسبات آماری این تأثیر، معنادار تشخیص داده شد. با توجه به تعاریف تاب‌آوری، می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که یوگا می‌تواند با ارتقای تاب‌آوری در بانوان، باعث افزایش مهارت حل مسئله و کفایت اجتماعی می‌گردد (برنز و همکاران، ۲۰۰۲؛ تهرانی بنی‌هاشمی و همکاران، ۱۳۸۷) و همچنین تمرینات یوگا کمک می‌کند که بانوان بتوانند نگاه روبه آینده روش‌تری داشته باشند (سوندھی، ۱۳۸۷). در متغیر وابسته دوم، سلامت عمومی، با توجه به نتایج به دست آمده در سایر تحقیقات و پژوهش حاضر، معلوم می‌شود که یوگا در افزایش سلامت عمومی بانوان می‌تواند تأثیر معناداری بر جای گذارد. پس از حذف

-
2. Palamig
 3. Jiuty
 4. Eisenberg
 5. Kezly
 6. Holroyd & French
 7. Hall

- عنوان نماینده کل جامعه نظر گرفت و این نکته می‌تواند تعییم نتایج این پژوهش را به کلیه اقسام دچار محدودیت سازد. ۲° افراد شرکت‌کننده در این پژوهش دارای محدودیت آستانه سنی بودند. یعنی سن شرکت‌کنندگان بین عیوضی، م. (۱۳۷۸)، مدیریت استرس، نشر سرافراز. فتحی‌آشتینی، ع. (۱۳۸۸)، آزمون‌های روانشناختی ارزشیابی شخصیت و سلامت روان، نشر بساط. قمرانی، ا. (۱۳۸۹)، «اثربخشی آموزش قدردانی بر امید، تاب‌آوری، خوشبینی و شادی در میان جوانان و نوجوانان شاهد و غیر شاهد»، پایان نامه دکتری، دانشگاه اصفهان.
- گلیان تهرانی، ش. و همکاران (۱۳۸۵)، «استرس‌های دوران بارداری و پس از آن»، مجله حیات دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم تهران، شماره ۱۰، ص ۲۲.
- هادی، ن. و هادی، ن. (۱۳۸۳)، مهم‌ترین مشکلات روانی در زنان، دانشگاه علوم پزشکی شیراز. هیلگارد و هیلگارد، ریتا. ال. اتکینسون و همکاران (۱۳۸۶)، زمینه روانشناسی هیلگارد، انتشارات رشد.
- Barnes, P. M.; Powell-Griner, E.; McFann, K. & Nahin, R. L. (2002), Complementary and Alternative Medicine Use among Adults: United States. Advance Data from vital and health statistics , No 343. Hyattsville, Maryland: National Center for Health Statistics.
- Caterndahl, D. A. (2008), Impact of Spiritual Symptoms and Their Interaction on Health Services and Life Satisfaction Annals of Family Medicine, 6 (5), 412-420.
- Clark, W. L. & Blackwell, T. L. (2007), (5th Edition) personal career development profile , Rehabilitation Counseling Bulletin, 247-250.
- Costa, P. T. & McCare, R. R. (2007), Perrsonality disorders and the five° factor model of personality Journal of personality Disorders, 362-371.
- Eisenberg, D. M.; Davis, R. B. & Ettner, S. L. (1997), Trends in alternative medicine use in the United States , The Journal of the American Medical Association 1998; 280,
- ۲۰ تا ۵۵ سال بود. که شاید این نکته در تعییم نتایج به سایر محدوده‌های سنی، محدودیت ایجاد کنند. ۳° به دلیل عدم دسترسی به شرکت‌کنندگان در تحقیق پس از پایان دوره‌های آموزشی، امکان بررسی پایداری تغییرات به وجود آمده نبود. همچنین پیشنهاد می‌شود که: ۱- تأثیر آموزش یوگا در گروه‌های خاص (معلولین جسمی حرکتی، کم توان ذهنی) بررسی شود؛ ۲° اثر یوگا روی برخی متغیرهای دیگر از جمله ابراز وجود و پرخاشگری سنجیده شود؛ ۳° در گروه بیماران افسرده یا روان رنجور و مضطرب، آموزش یوگا به اجرا در آید و نتایج به دست آمده مقایسه گردد؛ ۴- تأثیر سایر ورزش‌ها مانند کونگ فو یا ایروبیک بر همین متغیرها سنجیده شود؛ ۵- در مدت زمان طولانی‌تری این بررسی انجام گیرد و امکاناتی فراهم گردد که بتوان حداقل تا شش ماه پس از پایان دوره آموزشی ماندگاری آثار آموزش یوگا بررسی گردد.
- ### منابع
- احمدپور، ر. (۱۳۸۸)، بهتر زیستن با ورزش، تهران، نشر مهر.
- پورمیرزا، ب. (۱۳۸۷)، «سلامت و یوگا» فصلنامه یوگا شماره ۳۱، ص ۱۳-۱۱.
- تاكروا، ب. (۲۰۰۰)، یوگا برای خانواده مترجم آذر نوری (۱۳۸۲)، ویرایش سوم، تهران، نشر اردیبهشت.
- تهرانی بنی هاشمی، آ. و اصغری فرد، هـ و همکاران، (۱۳۸۷)، «فراوانی بکارگیری روش‌های طب مکمل و سنتی در ساکنین تهران»، فصلنامه پایش، شماره ۱۹، ص ۴۵-۴۸.
- خالسا، ش. (۱۹۸۵)، یوگای مهریان ، مترجم لاله، م.

1569-75.

Goldberg, D. M.; Wiliames, M. & Ettner, S. L. (2003), *Trends in alternative medicine use in the United States*, 20, 124-138.

Hall, V. P. (2003), Bearing Witnessss of suffering in AIDS. The testing of a substantive theory , *Journal of Association of Nurse in AIDS Care*.

Holroyd. K. & French. D. (2004),

Recent advances in the assessment and treatment of recurrent headaches.

Molavi, H. (1386), *A Practical Guide SPSS 10-13-14 in the behavioral sciences*, Isfahan: Publications Poyeshe Andisheh.

Sondehy, S. (1387), *Yoga in pregnancy and childbirth*, Tehran, Published Nasle noandish.

روانشناسی سلامت

فصلنامه علمی پژوهشی / شماره ۳ - پاییز ۱۳۹۱

Health Psychology/ Vol1. No3/ Autom 2012

